

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม*

THE RELATIONSHIP BETWEEN INNOVATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AND LEARNING ORGANIZATIONS OF SCHOOLS UNDER THE SAMUT SONGKHRAM PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

สุขสันต์ มาฆะสวัสดิ์¹, อุไรรัตน์ แยมชุติ² และ วิเชียร อินทรสมพันธ์³

Suksan Makasawad¹, Urairat Yamchuti² and Wichian Intarasompun³

¹⁻²มหาวิทยาลัยธนบุรี

¹⁻²Thonburi University, Thailand

³มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: suksan.sukson@gmail.com

วันที่รับบทความ : 28 มิถุนายน 2569; วันที่แก้ไขบทความ 13 กรกฎาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 15 กรกฎาคม 2569

Received 28 June 2026; Revised 13 July 2026; Accepted 15 July 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษา 2) ระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ

* สุขสันต์ มาฆะสวัสดิ์, อุไรรัตน์ แยมชุติ และ วิเชียร อินทรสมพันธ์. (2569). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(5), 109-125.

Suksan Makasawad, Urairat Yamchuti and Wichian Intarasompun. (2026). The Relationship Between Innovative Leadership Of School Administrators And Learning Organizations Of Schools Under The Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(5), 109-125.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

สถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาสมุทรสงคราม ในปีการศึกษา 2568 ได้จำนวนเป็น 250 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ส่วนด้านความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา, องค์กรแห่งการเรียนรู้, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

Abstract

This study aimed to: (1) examine the level of innovative leadership among school administrators under the Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office; (2) investigate the level of learning organization development in schools under the Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office; and (3) determine the relationship between school administrators' innovative leadership and learning organization development in schools under the Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office. The sample consisted of 250 school administrators and teachers from schools under the Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office during the 2025 academic year. Participants were selected using stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage,

mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The findings revealed that: (1) Innovative leadership of school administrators was rated at the highest level overall. Among the dimensions, adaptability received the highest mean score, followed by facilitation, while risk-taking received the lowest mean score. (2) Learning organization development in schools was rated at the highest level overall. Among the dimensions, team learning received the highest mean score, followed by mental models, whereas personal mastery received the lowest mean score. (3) There was a moderately strong positive relationship between school administrators' innovative leadership and learning organization development in schools under the Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office. The relationship was statistically significant at the .01 level, with a correlation coefficient of $r = 0.671$.

Keywords: Innovative Leadership of School Administrators, Learning Organization, Samut Songkhram Primary Educational Service Area Office

บทนำ

การจัดการศึกษาในประเทศไทยเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับศักยภาพของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การศึกษาจึงต้องปรับตัวเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566, หน้า 62) ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดแนวทางการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ พัฒนานโยบาย และขับเคลื่อนกลยุทธ์เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ถือเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวทางที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถเรียนรู้ ปรับตัวและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี แนวคิดดังกล่าวมุ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรทุกระดับ จุฑาทิพย์ ชัยบัณฑิต (2560, หน้า 37) กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้สะท้อนถึงความสามารถของโรงเรียนในการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นและส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ จิราวัฒน์ วิชัยศิริ (2564, หน้า 71) และไพลิน บุญนา (2559, หน้า 25) ต่างเห็นสอดคล้องกันว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ส่วน Senge (1990, p. 97) อธิบายว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้คือองค์กรที่ส่งเสริมให้สมาชิกสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างเป้าหมายร่วมและการเรียนรู้ร่วมกันอย่างยั่งยืนภายในองค์กร

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำเชิงนวัตกรรมไม่เพียงแต่ต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์กรเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก Robert and Jeff (2010, pp. 63–70) กล่าวว่า ผู้นำเชิงนวัตกรรมมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมอย่างเป็นระบบภายในองค์กร กุลชลี จงเจริญ (2562, หน้า 189) ระบุว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมช่วยส่งเสริมการสร้างเป้าหมายร่วมและสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานแก่บุคลากร ขณะที่ บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 53) เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องแสดงภาวะผู้นำอย่างชัดเจนเพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่ความสำเร็จ และ Weberg (2013, p. 92) ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรทั้งองค์กรในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและองค์กรแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เนื่องจากผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์สามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม การแบ่งปันความรู้ และการพัฒนานวัตกรรมภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ผลการศึกษาของ ภูมิประสิทธิ์ ไชยบาล (2566, หน้า 57) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ

ไพฑูรย์ ศิริบุรณ (2565, หน้า 84) ที่พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมด้านการบริหารความเสี่ยง การสร้างบรรยากาศนวัตกรรม การมีวิสัยทัศน์ และการสร้างแรงจูงใจ สามารถร่วมกันพยากรณ์ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาได้ร้อยละ 72.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และยังมีงานวิจัยที่ทำการศึกษเกี่ยวกับการบริหารศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาอีกหลากหลาย (จารุวรรณ กิตติจันทร์ และคณะ, 2569 ; ธิษณามดี พุกประเสริฐ และคณะ, 2569 ; มาลีษา สุขภูวงศ์ และคณะ, 2568 ; ดวงรัตน์ เลิศงาม และคณะ, 2567 ; จิระภา ทอนศรี และคณะ, 2567 ; ธิดาวรรณ เสาแก้ว และคณะ, (2567) สะท้อนให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดจำนวน 66 โรงเรียน ครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาด้านภาระงานเอกสารของครู ความไม่พร้อมด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานของโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งส่งผลต่อการสร้างบรรยากาศองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม, 2568) จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และเสริมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ Weberg (2013, p. 92) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมุ่งอธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อนองค์กรสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การเชื่อมโยงและประสานงานข้ามขอบเขต ซึ่งเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 2) การกล้าเสี่ยงในการริเริ่มและสนับสนุนแนวทางใหม่เพื่อพัฒนานวัตกรรม 3) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา 4) การใช้ประโยชน์จากโอกาสในการพัฒนางานและนวัตกรรม 5) การปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทและการเปลี่ยนแปลง 6) การประสานงานการไหลเวียนของข้อมูลอย่างเป็นระบบ และ 7) การอำนวยความสะดวกแก่ครูและบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยองค์ประกอบดังกล่าวสะท้อนถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรม และการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของ Senge (1990, p. 97) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรที่สามารถเรียนรู้ ปรับตัว และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) บุคคลมีความรอบรู้ซึ่งเน้นการพัฒนาตนเองของผู้บริหารและครูอย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้และทักษะ 2) แบบจำลองทางความคิด ที่ส่งเสริมการทบทวนและปรับเปลี่ยนกรอบความคิดให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง 3) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อกำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาร่วมกัน 4) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ซึ่งเน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และ 5) การคิดเชิงระบบ ที่มุ่งให้ผู้บริหารและครูสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ ภายในองค์กรและใช้เหตุผลในการตัดสินใจ

องค์ประกอบดังกล่าวสะท้อนถึงการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการพัฒนาองค์กรอย่าง

3. กรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพหุภาคี มีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2568 จำนวน 250 คน จากประชากร 663 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่ง และอำเภอที่ตั้งของโรงเรียนมี ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

3. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ต่อมาได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.969 แล้วจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสมุทรสงครามจากนั้นนำแบบสอบถามส่งไปยังสถานศึกษาให้กับครูและผู้บริหาร เพื่อให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างโดยแอปพลิเคชัน Google Form ผ่านช่องทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครู รวมทั้งสิ้น 250 ฉบับ หลังจากได้รับแบบสอบถามที่ส่งกลับมาผ่านแอปพลิเคชัน Google Form ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล จัดลำดับ และนำไปวิเคราะห์ประมวลผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง จัดระเบียบ และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำเสนอด้วยความถี่และร้อยละ ส่วนข้อมูลระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา และองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมแปลความหมายตามขอบเขตของค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 121) ที่แบ่งระดับค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับตั้งแต่น้อยที่สุดถึงมากที่สุด สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์

โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อศึกษาผลของความสัมพันธระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวม (n=205)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. การเชื่อมโยงและประสานงานข้ามขอบเขต	4.62	0.53	มากที่สุด	6
2. การกล้าเสี่ยง	4.62	0.55	มากที่สุด	7
3. การสร้างวิสัยทัศน์	4.64	0.56	มากที่สุด	5
4. การใช้ประโยชน์จากโอกาส	4.66	0.52	มากที่สุด	3
5. การปรับตัว	4.69	0.51	มากที่สุด	1
6. การประสานงานการไหลเวียนของข้อมูล	4.65	0.57	มากที่สุด	4
7. การอำนวยความสะดวก	4.69	0.52	มากที่สุด	2
รวม	4.65	0.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.54)

เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.51) รองลงมาได้แก่ ด้านการอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.52) ส่วนด้านการกล้าเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.55)

2. ระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวม ($n = 250$)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. บุคคลมีความรอบรู้	4.69	0.50	มากที่สุด	5
2. แบบจำลองทางความคิด	4.71	0.47	มากที่สุด	2
3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.70	0.49	มากที่สุด	3
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.74	0.47	มากที่สุด	1
5. การคิดเชิงระบบ	4.70	0.51	มากที่สุด	4
รวม	4.71	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.49)

เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.47) รองลงมาได้แก่ ด้านแบบจำลองทางความคิด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) ส่วนด้านบุคคลมีความรอบรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.50)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม แสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ($n = 250$)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา	องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา					
	บุคลิกภาพรอบรู้(Y_1)	แบบจำลองทางความคิด (Y_2)	การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Y_3)	การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Y_4)	การคิดเชิงระบบ(Y_5)	องค์กรแห่งการเรียนรู้ใน สถานศึกษา(Y_{tt})
1. การเชื่อมโยงและประสานงาน ข้ามขอบเขต(X_1)	0.346**	0.299**	0.386**	0.304**	0.350**	0.366**
2. การกล้าเสี่ยง(X_2)	0.394**	0.335**	0.420**	0.283**	0.366**	0.390**
3. การสร้างวิสัยทัศน์(X_3)	0.347**	0.298**	0.400**	0.296**	0.367**	0.371**
4. การใช้ประโยชน์จากโอกาส (X_4)	0.630**	0.600**	0.666**	0.630**	0.649**	0.692**
5. การปรับตัว(X_5)	0.600**	0.591**	0.623**	0.572**	0.607**	0.652**
6. การประสานงานการไหลเวียน ของข้อมูล(X_6)	0.622**	0.629**	0.627**	0.696**	0.648**	0.703**
7. การอำนวยความสะดวก(X_7)	0.584**	0.577**	0.603**	0.608**	0.604**	0.648**
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม(X_{tt})	0.618**	0.585**	0.652**	0.596**	0.630**	0.671**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษา(X) กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา(Y) มีความสัมพันธ์เชิงบวก
กันในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.671 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยเรียง
ตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประสานงานการไหลเวียน
ของข้อมูล X_6 ($r=0.703$) ด้านการใช้ประโยชน์จากโอกาส X_4 ($r=0.692$) ด้านการปรับตัว X_5
($r=0.652$) ด้านการอำนวยความสะดวก X_7 ($r=0.648$) ด้านการกล้าเสี่ยง X_2 ($r=0.390$) ด้าน

การสร้างวิสัยทัศน์ X_3 ($r=0.371$) ด้านการเชื่อมโยงและประสานงานข้ามขอบเขต X_1 ($r=0.366$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายตามลำดับของสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อมีการพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการปรับตัว รองลงมา คือ ด้านการอำนวยความสะดวก ส่วนด้านการกล้าเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เปิดรับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้ทันต่อบริบททางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสในการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการประสานงาน การจัดการข้อมูล และการอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมการทำงานร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกองค์กร ส่งผลให้การบริหารงานสามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิศร ผู้มีทรัพย์ (2562, หน้า113) พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก มีความสัมพันธ์กันสูงมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องงานวิจัยของ ภูมิประสิทธิ์ ไชยบาล (2566, หน้า 115) พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก พบว่ารวมถึงงานวิจัยของ สกาวเดือน เพ็งวัน (2567, หน้า 173) พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป

2. จากผลการวิจัย พบว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด การพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม รองลงมาคือ ด้านแบบจำลองทางความคิด ส่วนด้านบุคคลมีความรอบรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์กร นอกจากนี้บุคลากรยังมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และสามารถเชื่อมโยงการดำเนินงานในทุกส่วนด้วยการคิดเชิงระบบ ส่งผลให้สถานศึกษามีลักษณะของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับสูงมาก ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิศร ผู้มีทรัพย์ (2562, หน้า113) พบว่าระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภูมิประสิทธิ์ไชยบาล (2566 , หน้า 115) พบว่าความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของ สกาวเดือน เพ็งวัน (2567, หน้า 173) พบว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป

3. จากผลการวิจัย พบว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้สถานศึกษามีลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตามระดับของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับคณิศร ผู้มีทรัพย์ (2562, หน้า113) ได้ทำการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงและระดับความสัมพันธ์กันสูงมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิประสิทธิ์ไชยบาล (2566, หน้า 115) ได้ทำการวิจัย

พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสกาเวเดียน เฟ็งวัน (2567, หน้า 173) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนพบว่าโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอยู่ในระหว่างปานกลางถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้จากแนวคิดความสัมพันธ์

ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาการพัฒนาสถานศึกษา

จากภาพอธิบายได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้สามารถถ่ายทอดไปยังครูและบุคลากรได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ควบคู่กับการมองเห็นและใช้ประโยชน์จากโอกาสใหม่ ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมและการปรับปรุงการดำเนินงานของ

สถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างกัน อันนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังช่วยให้บุคลากรเปิดรับมุมมอง แนวคิด และวิธีการทำงานรูปแบบใหม่ เกิดการปรับเปลี่ยนกรอบความคิดให้สอดคล้องกับบริบทและความท้าทายที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความเข้มแข็ง สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความยั่งยืนในการจัดการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ 1.1 จากผลการวิจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่พบว่า ด้านการกล้าเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดขอเสนอแนะว่าควรส่งเสริมให้ผู้บริหารพัฒนาทักษะการตัดสินใจเชิงนวัตกรรมและการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้มีการทดลองแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ภายใต้การวางแผนและการประเมินผลที่เหมาะสม เพื่อสร้างความมั่นใจในการริเริ่มนวัตกรรมและเพิ่มศักยภาพในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น 1.2 จากผลการวิจัยองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาพบว่า ด้านบุคคลมีความรอบรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ขอเสนอแนะว่าควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านการอบรม ศึกษาดูงาน และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการจัดสรรเวลาและทรัพยากรที่เอื้อต่อการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ อันจะนำไปสู่การยกระดับศักยภาพของบุคลากร และเสริมสร้างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 1.3 จากผลการวิจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ขอเสนอแนะว่าควรส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารให้มีสมรรถนะด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสร้างวิสัยทัศน์ การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ และการบริหารการ

เปลี่ยนแปลง เนื่องจากคุณลักษณะดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และพัฒนาองค์กรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็งและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 2.1 ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่สามารถส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน 2.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังสถานศึกษาในสังกัดอื่น หรือในระดับมัธยมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับ องค์กรแห่งการเรียนรู้ในบริบทที่แตกต่างกัน 2.3 ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานโดยเพิ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนสภาพการบริหารและการ ปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณิศร ผู้มีทรัพย์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 กรุงเทพมหานคร. ใน คั่นคว่ำอิสระปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จารุวรรณ กิตติจันทร์, ปฐมพรณ์ อินทรางกูร ณ อยุธยา และวิเชียร อินทรสมพันธ์. (2569). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 9(1), 75-90.
- จิระภา ทอนศรี, นิษฐ์สินี กู้ประเสริฐ และวิเชียร อินทรสมพันธ์. (2567). ภาวะผู้นำเชิง สร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 18(2), 28-37.
- จิราวัฒน์ วิชัยศิริ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้กับการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จุฑาทิพย์ ชัยบัณฑิต. (2560). ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ดวงรัตน์ เลิศงาม, สมชัย ขวลิทธาตา และวิเชียร อินทรสมพันธ์. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. วารสาร พุทธศาสตร์ มจร.อุบลราชธานี, 6(3), 1209–1222.
- ธิดาวรรณ เสาก้าว, อุไรรัตน์ แยมขุติ และวิเชียร อินทรสมพันธ์. (2567). ภาวะผู้นำตาม สถานการณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม, 9(12), 90–104.
- ธิษณามดี พุกประเสริฐ, สมชัย ขวลิทธาตา และวิเชียร อินทรสมพันธ์. (2569). ภาวะผู้นำทาง เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อมาตรฐานกระบวนการ บริหารและการจัดการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 9(1), 151- 165.
- ภูมิประสิทธิ์ ไชยบาล. (2566). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สกาเวเดือน เพ็งวัน. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 15 สังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนอร์ท สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). แนวทางการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา.
- Robert, & Jeff. (2010). Innovative leadership for the twenty-first century. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 6963–6970.
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. Doubleday.
- Weberg, D. R. (2013). *Complexity leadership theory and innovation: A new framework for innovation leadership* (Doctoral dissertation). Arizona State University.